

Arrest

nr. 76 910 van 9 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 5 juni 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 6 juni 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 juni 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 september 2011.

1.3. Op 15 december 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en in het district Enjil (provincie Herat) geboren te zijn. U bent een Tadzjiek van etnische origine. U woonde altijd in de wijk Bekrabad (Herat-stad). Tien jaar geleden bent u gehuwd met A(...) S(...) (O.V. 6.745.822).

Vroeger was u kleermaker maar sedert enige jaren baatte u een handel in bouwmaterialen uit. Op een dag kreeg u het bezoek van een oude vriend. Deze man, F(...) genaamd, leende enkele keren kleine sommen geld die hij nadien stipt terugbetaalde. Op een dag had F(...) dringend een grote som geld nodig. U leende hem 15.000 dollar die hij binnen de twee weken zou terugbetalen. Toen dit niet gebeurde nam u contact op met F(...). Hij stelde de terugbetaling telkens uit. Onderzoek bracht aan het licht dat F(...) een drugssmokkelaar was. Toen u hem op zijn adres ging opzoeken, werd u telkens door zijn vrouw onthaald: F(...) gaf nooit thuis. Toen u hem wel eens thuis vond, ontspon er zich een discussie. Hij weigerde u terug te betalen. Later is hij u in uw winkel komen bedreigen. Hij zei onder meer dat hij de Taliban zou betalen om u te doden. Toen u hem nogmaals bij hem thuis ging aanmanen u het geleende bedrag terug te betalen, wou F(...) u met een mes aanvallen. Zijn vrouw wou tussenbeide komen maar viel bij de daaropvolgende schermutseling van de trap. De volgende dag kwam u te weten dat zij dood was. Uw moeder was ervan overtuigd dat uw problemen met F(...) zouden blijven duren en adviseerde u met uw gezin Afghanistan te verlaten.

Via Iran reisden jullie naar Turkije. U geraakte er gescheiden van uw familie en werd enkele maanden vastgehouden door Koerden. U kon ontsnappen en reisde verder via Griekenland, Italië en Frankrijk. Op 06/06/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. Op dat moment was uw gezin al zes maanden in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw oude en recente taskara, de taskara van uw vrouw en twee kinderen, uw internationaal rijbewijs, uw oud en nieuw paspoort, een aantal foto's, een klachtbrief tegen F(...) en een attest dat stelt dat de geldigheid van uw paspoort verlengd werd.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw relaas omtrent de lening die u aan F(...) zou hebben toegestaan, op diverse punten vaag en ongeloofwaardig is gebleken. Zo is het niet geloofwaardig dat u een dergelijk bedrag zou hebben uitgeleend. U verklaart dat u in een slechte maand 5.000 afghani (komt overeen met 100 dollar) verdiende en in een goede maand 20.000 of 30.000 afghani (400 tot 600 dollar). Desondanks zou u de man een lening van 750.000 afghani (15.000 dollar), een veelvoud van uw jaarloon, hebben toegestaan. Als het Commissariaat-generaal u vraagt waarom u zo'n bedrag, waarvoor u maanden- of zelfs jarenlang moet werken, zou uitlenen, antwoordt u dat u "in vertrouwen" handelde en dat u "dacht" dat hij u het bedrag zou terugbetalen. Zeker voor een zakenman lijkt dit geen logische manier van handelen. Dit temeer u de persoon waarmee u "in vertrouwen" enorm veel geld uitleende, blijkbaar niet erg goed kent. U beweert F(...) zeer goed te kennen maar u blijkt niet te kunnen antwoorden op enkele zeer eenvoudige vragen omtrent deze persoon. U weet bijvoorbeeld niet of hij van Herat stad dan wel van een district buiten de stad afkomstig is (CGVS, p.12). Evenmin kan u zeggen in welke straat de man op het moment dat hij de lening aanging, woonde: u zegt dat zijn huis wel gekend is (CGVS, p.7). Voorts was u, op het moment dat u F(...) het geld leende, niet op de hoogte van zijn activiteiten. U stelt dat u zijn beroep niet kende maar dat hij zei dat hij in een handel van auto-onderdelen zat (CGVS, p.7). Dat u aan een persoon waarover u dermate beperkte gegevens beschikt een dermate hoge som geld zou uitlenen, is weinig geloofwaardig. Geconfronteerd met de verklaring van uw vrouw, die voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat F(...) een gokverslaafde is, antwoordt u dat u niet wist wat hij deed maar dat u dacht dat hij een deftig persoon was (CGVS, p.8). Verwacht mag worden dat u concretere informatie heeft over de persoon aan wie u dergelijke som leent.

Voorts is het opmerkelijk dat u ook niet op de hoogte zou zijn geweest van het waarom van deze lening. U stelt dat F(...) beweerde dat hij een huis wou kopen maar dat u niet wist of dit waar was (CGVS, p.7). Het is niet geloofwaardig dat u geld leent, niet zeker weet waarvoor dit bestemd is maar er toch van uit gaat dat u dit geld na enkele weken terugbetaald krijgt. Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat uw relaas omtrent deze lening niet aannemelijk is. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de problemen die zouden zijn ontstaan toen F(...) de lening niet terugbetaalde.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat er niet alleen met betrekking tot uw asielrelaas twijfels rijzen. Doorheen het gehoor kon het Commissariaat-generaal vaststellen dat ook uw recente verblijf in Herat in vraag dient te worden gesteld. Hoewel uit uw verklaringen is gebleken dat u de stad Herat kent, dient anderzijds te worden vastgesteld dat uw kennis op tal van punten zeer vaag en oppervlakkig

is gebleken. Dit doet vermoeden dat u Herat toch al enkele jaren eerder moet hebben verlaten. De vaststellingen tijdens het gehoor van uw echtgenote (zie onder) ondersteunen dit vermoeden. Zo worden u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal enkele namen van prominente personen in Herat voorgelegd. Echter, keer op keer blijkt dat uw kennis over deze personen onvoldoende is voor iemand die in Herat zou hebben gewoond en die als handelaar uitstekend op de hoogte zou moeten zijn van bepaalde evoluties of gebeurtenissen in de stad. Over Ghulam Yahya Akbari, een persoon die de afgelopen decennia mee de geschiedenis van Herat heeft bepaald, zegt u dat hij voor de Talibanperiode de burgemeester van Herat was. De informatie bevestigt dat hij in de eerste helft van de jaren negentig inderdaad die functie waarnam. U heeft echter het raden naar zijn functie na het regime van de Taliban en zijn subversieve activiteiten in recente jaren zijn u al evenmin bekend (CGVS, p.4,10). De laatste jaren keerde Yahya zich tegen de overheid en was hij in belangrijke mate verantwoordelijk voor de verslechterde veiligheidssituatie in Herat. Het is opmerkelijk dat u Yahya niet kent in zijn hoedanigheid van rebellenleider. Het is voorts een bekend gegeven dat deze rebel, samen met twaalf van zijn manschappen om het leven kwam bij een Amerikaanse aanval: dit gebeurde bovendien in een zeer recent verleden, namelijk in oktober 2009. U beweert daarentegen dat Yahya door de Taliban werd gedood (CGVS, p.4).

Verder weet u niet waarom de zeer gekende Ismael Khan in 2005 van zijn gouverneursfunctie werd verwijderd. Het is zeer opmerkelijk dat u meent dat het verdwijnen van Ismael Khan uit Herat en zijn aanstelling tot Minister van Water in Kabul een promotie betekende voor de man (CGVS, p.9). Alle bronnen spreken dit tegen: het beleid dat Khan voor Herat voerde was een doorn in het oog van de centrale regering. Evenmin weet u hoe er gereageerd werd op het ontslag van Ismael Khan (CGVS, p.9). Dit is niet aannemelijk. Uit de informatie blijkt dat er gevochten en geplunderd werd in de stad: zeven aanhangers van Khan kwamen om het leven in gevechten met de ordetroepen. Verder weet u niet waarom Mirwais, de zoon van Ismael Khan, in een vete met Zaher Naib Zada verwickeld was en door hem werd gedood, noch kan u verduidelijken of Ismael Khan op dat moment al dan niet nog gouverneur van Herat was (CGVS, p.10). Enerzijds bent u wel op de hoogte van de moord op Mirwais, anderzijds is het opmerkelijk dat u verder geen enkele duiding of achtergrondinformatie bij dit conflict kan geven. Amanullah Khan, een zeer bekend jihadi commandant van Herat die het afgelopen decennium geregeld oorlog voerde met Ismael Khan, kan u niet situeren hoewel u zegt dat u zijn naam al vele keren gehoord heeft (CGVS, p.10). De naam Juma Adil (provinciaal hoofd van de politie tot november 2008) zegt u helemaal niets (CGVS, p.9). U kan zich evenmin herinneren dat gouverneur Anwari werd voorafgegaan door gouverneur Khairkhwa (CGVS, p.9), de opvolger van Ismael Khan. Uw vrouw, die naar eigen zeggen erg begaan is met de rechten van de vrouw in Afghanistan, heeft nog nooit van Nadia Anjuman gehoord (CGVS, p.3). Deze vrouw was een bekend dichteres uit Herat en bekritiseerde de Taliban. In 2005 werd zij door haar echtgenoot gedood, een moord die veelbesproken werd.

Ook andere gebeurtenissen en feiten die zich in het (recente) verleden hebben afgespeeld, kan u nauwelijks duiden. Zo weet u dat een zoon van een dokter werd ontvoerd en herinnert u zich dat er vervolgens een staking van de dokters uitbrak. U meent echter dat die staking twee of drie dagen duurde en u stelt dat alleen de dokters gingen staken (CGVS, p.9). Dit is niet correct: informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat de staking in maart 2008 langer dan twee of drie dagen duurde: vrijwel alle winkels en vele fabrieken sloten zich na vier dagen aan bij de staking. Dat u enerzijds wel vaagweg op de hoogte bent van deze bekende ontvoeringszaak maar anderzijds blijkt dat u niet op de hoogte bent van de concrete impact van deze gebeurtenis op het alledaagse leven in Herat, roept twijfels op bij de wijze waarop u deze kennis vergaard heeft. Voorts is het opmerkelijk dat u meent dat de zoon van de dokter na enkele dagen werd vrijgelaten (CGVS, p.10): de informatie toont aan dat de jongen werd gedood. U beweert verder dat het grootste probleem voor uw stad de kidnappings zijn maar gevraagd naar meer voorbeelden van dergelijke ontvoeringszaken, zegt u: "Er waren nog andere. Maar niet serieus" (CGVS, p.10). De info toont aan dat er tientallen andere ontvoeringszaken waren. U geeft nog een tweede vaag voorbeeld van een ontvoeringszaak maar voegt er onmiddellijk aan toe dat het nieuws u niet interesseerde (CGVS, p.10).

Ook andere verklaringen van u en uw vrouw tonen aan dat jullie recente verblijf in Herat niet geloofwaardig is. Zo kan u zich niet herinneren dat er in 2010, het jaar dat u het land zou hebben verlaten, parlementsverkiezingen werden georganiseerd in uw land. Bovendien meent u dat de presidentsverkiezingen (van 2009) vier jaar geleden werden gehouden (CGVS, p.11). Verder is uw vrouw niet zeker dat de Afghaanse nummerplaten wit zijn en zij weet al helemaal niet in welke kleur de opschriften van die nummerplaten zijn (CGVS, p.3). Dat een stadsbewoner nooit op dergelijke zaken zou hebben gelet, is evenmin geloofwaardig.

Uit dit alles dient te worden besloten dat u Herat meer dan waarschijnlijk al enkele jaren eerder heeft verlaten. De twijfels bij uw recente verblijf in Herat bevestigen dat aan uw beweerde problemen

met F(...) in Herat geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan u ook niet als vluchteling worden erkend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel, kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Herat meer bepaald in het district Herat te worden beoordeeld.

Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. UNHCR oordeelt dat in het licht van: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen, de situatie in bepaalde delen van Afghanistan kan gekenmerkt worden als een situatie van veralgemeend geweld. Meer specifiek stelt UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit hogervermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten.

Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt echter expliciet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Herat een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR heeft na december 2010 geen update meer vrijgegeven van deze Eligibility Guidelines en deze richtlijnen zijn dus nog steeds geldig.

Uit een grondige actuele analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" – "Veiligheidssituatie in het westen van Afghanistan (Badghis, Ghor, Herat, Farah, Nimroz" dd. 26 augustus 2010 (updated 24-10-2011)) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. De Secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het UNHCR en de Afghanistan NGO Safety Office situeren de kern van het conflict in het zuiden, zuidoosten en oosten van het land.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt verder dat de veiligheidssituatie in het westen sterk varieert. Ook al kunnen bepaalde provincies en districten in het westen als onveilig worden beschouwd, toch blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in Herat stad relatief rustig is en het aantal veiligheidsincidenten erg beperkt is gebleven. Op basis van de geraadpleegde bronnen kan ook vastgesteld worden dat er in de districten Farsi, Kohsan, Zinda Jan, Herat, Injil en Guzara in de provincie Herat geen sprake is van veralgemeend geweld. Het niveau van geweld is daar niet van die aard dat burgers een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet zouden lopen.

Herat stad is bereikbaar via de luchthaven van Herat en geen van de bronnen vermeldt tot op heden gewelddadige acties gericht tegen het verkeer van en naar de luchthaven.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op hogervermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in het district Herat in de provincie Herat vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Herat actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Herat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht, artikel 1 A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (vluchtelingenverdrag) en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat het feit dat hij geen nadere persoonlijke informatie kon verschaffen omtrent F. geen reden kan zijn om te twifelen aan het feit dat hij het bedrag aan die man uitgeleend heeft. Volgens verzoeker blijkt uit zijn verklaringen dat hij de stad Herat bijzonder goed kent, en kon hij geen details verlenen omdat hij als handelaar druk bezig was met zijn zaak, zodat hij geen tijd had om zich bezig te houden met alle ontwikkelingen in de stad. Hij wijst erop dat blijkt dat hij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd. Verder haalt verzoeker aan dat zijn interview voor het Commissariaat-generaal een heel stresserende gebeurtenis was en meent hij dat niet uit het oog mag verloren worden dat hij zeer getraumatiseerd zijn land diende te verlaten. Volgens verzoeker kunnen personen die geconfronteerd worden met een tragische gebeurtenis zich kort na de feiten niet alles meer herinneren. Hij is voorts de mening toegedaan dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en hij verwijst hiervoor naar de Europese kwalificatie-richtlijn om te concluderen dat er in ieder geval genoeg elementen zijn die wijzen op de gegrondheid van de vrees, om te rechtvaardigen dat het voordeel van de twijfel wordt toegepast. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus, voert verzoeker aan dat de gehele provincie Herat als zeer gevaarlijk kan beschouwd worden, zoals blijkt uit de lijst van het UNHCR. Hij stelt dat niet mag ontkend worden dat Herat voorkomt op de lijst van locaties waar de veiligheidssituatie zorgwekkend is. Hij vervolgt met een verwijzing naar het meest recente ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland waaruit blijkt dat de provincie Herat recent instabieler is geworden en stelt dat een vestigingsalternatief quasi onmogelijk is gelet op het feit dat traditionele en uitgebreide familie en gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Voorts is verzoeker van oordeel dat hij in geval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), aangezien hij vreest dat er een afrekening zal plaatsvinden en hij bovendien door F. van moord op diens echtgenote wordt beschuldigd.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.2. Tegelijk de schending van de formele én materiële motiveringsplicht aanvoeren is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent kan het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn relaas omtrent de lening die hij aan F. zou hebben toegestaan, op diverse punten vaag en ongeloofwaardig is gebleken omdat het niet geloofwaardig is dat hij een dergelijk bedrag, waarvoor hij maanden- of zelfs jarenlang moet werken, zou hebben uitgeleend aan iemand die hij blijkbaar niet goed kende en het evenmin geloofwaardig is dat hij het geld leent terwijl hij niet zeker weet waarvoor het bestemd is maar er toch van uit gaat dat hij dit geld na enkele weken terugbetaald krijgt, (ii) ook zijn recente verblijf in Herat in vraag moet worden gesteld, zo is zijn kennis op tal van punten zeer vaag en oppervlakkig gebleken, zijn kennis over prominente personen onvoldoende voor iemand die in Herat zou hebben gewoond en die als handelaar uitstekend op de hoogte zou moeten zijn van bepaalde evoluties of gebeurtenissen in de stad, kan hij ook andere gebeurtenissen die zich in het (recente) verleden hebben afgespeeld nauwelijks duiden, en kan hij zich niet herinneren dat er in het jaar dat hij het land zou hebben verlaten parlementsverkiezingen werden georganiseerd en hij de presidentsverkiezingen van 2009 verkeerd in de tijd situeert, en (iii) de commissaris-generaal na uitgebreide analyse tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers in het district Herat geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet bestaat.

2.4. De Raad benadrukt in eerste instantie dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het is aan verzoeker om door een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

In de mate verzoeker meent dat de vaststelling dat hij geen nadere persoonlijke informatie kon verschaffen omtrent F. geen reden kan zijn om te twijfelen aan het bedrag dat hij aan F. uitgeleend heeft, omdat F. een huis wilde kopen, acht de Raad het, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet geloofwaardig dat verzoeker zomaar een lening van 15 000 dollar toestond aan een oude vriend waarover hij zo weinig weet te vertellen. Dit klemmt des te meer nu het geleende bedrag een veelvoud is van zijn jaarloon en verzoeker dit zomaar "in vertrouwen" uitleende zonder daarvoor minstens een schriftelijk document op te stellen om er louter vanuit te gaan dat het na 15 dagen zou worden terugbetaald. Verzoeker was zelfstandig kleermaker tot vijf, zes jaar geleden, waarna hij een winkel in bouwmaterialen begon (gehoor, p. 3), de winkel was niet zijn eigendom, zijn inkomen was seizoengebonden en hij moest met zijn inkomen ook nog zijn werknemers betalen (gehoor, p. 6). Daarnaast had verzoeker een gezin en twee kinderen en is hij afkomstig uit een land waarvan de veiligheidssituatie en de sociaaleconomische situatie al jarenlang precair is, zodat het in de gegeven omstandigheden niet geloofwaardig is dat verzoeker zomaar 15 000 dollar in zijn winkel liggen had, laat staan dat hij dit bedrag zou uitleenen "in vertrouwen" aan iemand wiens beroep hij niet kende en die zei dat hij in de handel zat (gehoor, p. 7). Redelijkerwijs kan er ook vanuit gegaan worden dat indien een vriend van vroeger een som van 15 000 dollar te leen vraagt, verzoeker zijn activiteiten vooraf zou hebben onderzocht en niet erna (gehoor, p. 8). De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekers verklaring dat hij aan F. 15 000 dollar uitleende niet geloofwaardig is. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan het onderdeel waarbij verzoeker stelt dat hij en zijn familie door F. werden bedreigd en de echtgenote van F. naar aanleiding van een schermutseling toen hij het geld terugvroeg bij F. thuis, om het leven kwam (gehoor, p. 8). In de mate verzoeker nog probeert te overtuigen door te stellen dat F. in het verleden altijd zijn leningen terugbetaalde, wijst de Raad erop dat hij verklaarde dat F. in het verleden naar de shop kwam en soms een "kleine som geld (vroeg), 2000 afghani of zo", wat heel wat anders is dan een bedrag van 750 000 afghani.

Waar verzoeker betoogt dat uit zijn verklaringen duidelijk bleek dat hij de stad Herat bijzonder goed kent, gaat hij voorbij aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing waarin gedetailleerd met verwijzingen naar het gehoorverslag wordt uiteengezet waarom verzoekers kennis en dat van zijn echtgenote over de stad en de recente gebeurtenissen onvoldoende is om te besluiten dat hij daar recent nog verbleef. *"Hoewel uit uw verklaringen is gebleken dat u de stad Herat kent, dient anderzijds te worden vastgesteld dat uw kennis op tal van punten zeer vaag en oppervlakkig is gebleken. Dit doet vermoeden dat u Herat toch al enkele jaren eerder moet hebben verlaten. De vaststellingen tijdens het gehoor van uw echtgenote (zie onder) ondersteunen dit vermoeden.*

Zo worden u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal enkele namen van prominente personen in Herat voorgelegd. Echter, keer op keer blijkt dat uw kennis over deze personen onvoldoende is voor iemand die in Herat zou hebben gewoond en die als handelaar uitstekend op de hoogte zou moeten zijn van bepaalde evoluties of gebeurtenissen in de stad. Over Ghulam Yahya Akbari, een persoon die de afgelopen decennia mee de geschiedenis van Herat heeft bepaald, zegt u dat hij voor de Talibanperiode de burgemeester van Herat was. De informatie bevestigt dat hij in de eerste helft van de jaren negentig inderdaad die functie waarnam. U heeft echter het raden naar zijn functie na het regime van de Taliban en zijn subversieve activiteiten in recente jaren zijn u al evenmin bekend (CGVS, p.4,10). De laatste jaren keerde Yahya zich tegen de overheid en was hij in belangrijke mate verantwoordelijk voor de verslechterde veiligheidssituatie in Herat. Het is opmerkelijk dat u Yahya niet kent in zijn hoedanigheid van rebellenleider. Het is voorts een bekend gegeven dat deze rebel, samen met twaalf van zijn manschappen om het leven kwam bij een Amerikaanse aanval: dit gebeurde bovendien in een zeer recent verleden, namelijk in oktober 2009. U beweert daarentegen dat Yahya door de Taliban werd gedood (CGVS, p.4).

Verder weet u niet waarom de zeer gekende Ismael Khan in 2005 van zijn gouverneursfunctie werd verwijderd. Het is zeer opmerkelijk dat u meent dat het verdwijnen van Ismael Khan uit Herat en zijn aanstelling tot Minister van Water in Kabul een promotie betekende voor de man (CGVS, p.9). Alle bronnen spreken dit tegen: het beleid dat Khan voor Herat voerde was een doorn in het oog van de centrale regering. Evenmin weet u hoe er gereageerd werd op het ontslag van Ismael Khan (CGVS, p.9). Dit is niet aannemelijk. Uit de informatie blijkt dat er gevochten en geplunderd werd in de stad: zeven aanhangers van Khan kwamen om het leven in gevechten met de ordetroepen. Verder weet u niet waarom Mirwais, de zoon van Ismael Khan, in een vete met Zaher Naib Zada verwickeld was en door hem werd gedood, noch kan u verduidelijken of Ismael Khan op dat moment al dan niet nog gouverneur van Herat was (CGVS, p.10). Enerzijds bent u wel op de hoogte van de moord op Mirwais, anderzijds is het opmerkelijk dat u verder geen enkele duiding of achtergrondinformatie bij dit conflict kan geven. Amanullah Khan, een zeer bekend jihadi commandant van Herat die het afgelopen decennium geregeld oorlog voerde met Ismael Khan, kan u niet situeren hoewel u zegt dat u zijn naam al vele keren gehoord heeft (CGVS, p.10). De naam Juma Adil (provinciaal hoofd van de politie tot

november 2008) zegt u helemaal niets (CGVS, p.9). U kan zich evenmin herinneren dat gouverneur Anwari werd voorafgegaan door gouverneur Khairkha (CGVS, p.9), de opvolger van Ismael Khan. Uw vrouw, die naar eigen zeggen erg begaan is met de rechten van de vrouw in Afghanistan, heeft nog nooit van Nadia Anjuman gehoord (CGVS, p.3). Deze vrouw was een bekend dichteres uit Herat en bekritiseerde de Taliban. In 2005 werd zij door haar echtgenoot gedood, een moord die veelbesproken werd.

Ook andere gebeurtenissen en feiten die zich in het (recente) verleden hebben afgespeeld, kan u nauwelijks duiden. Zo weet u dat een zoon van een dokter werd ontvoerd en herinnert u zich dat er vervolgens een staking van de dokters uitbrak. U meent echter dat die staking twee of drie dagen duurde en u stelt dat alleen de dokters gingen staken (CGVS, p.9). Dit is niet correct: informatie die op het Commissariaat-generaal aanwezig is en die aan het administratief dossier werd toegevoegd, toont aan dat de staking in maart 2008 langer dan twee of drie dagen duurde: vrijwel alle winkels en vele fabrieken sloten zich na vier dagen aan bij de staking. Dat u enerzijds wel vaagweg op de hoogte bent van deze bekende ontvoeringszaak maar anderzijds blijkt dat u niet op de hoogte bent van de concrete impact van deze gebeurtenis op het alledaagse leven in Herat, roept twijfels op bij de wijze waarop u deze kennis vergaard heeft. Voorts is het opmerkelijk dat u meent dat de zoon van de dokter na enkele dagen werd vrijgelaten (CGVS, p.10): de informatie toont aan dat de jongen werd gedood. U beweert verder dat het grootste probleem voor uw stad de kidnappings zijn maar gevraagd naar meer voorbeelden van dergelijke ontvoeringszaken, zegt u: "Er waren nog andere. Maar niet serieus" (CGVS, p.10). De info toont aan dat er tientallen andere ontvoeringszaken waren. U geeft nog een tweede vaag voorbeeld van een ontvoeringszaak maar voegt er onmiddellijk aan toe dat het nieuws u niet interesseerde (CGVS, p.10).

Ook andere verklaringen van u en uw vrouw tonen aan dat jullie recente verblijf in Herat niet geloofwaardig is. Zo kan u zich niet herinneren dat er in 2010, het jaar dat u het land zou hebben verlaten, parlementsverkiezingen werden georganiseerd in uw land. Bovendien meent u dat de presidentsverkiezingen (van 2009) vier jaar geleden werden gehouden (CGVS, p.11). Verder is uw vrouw niet zeker dat de Afghaanse nummerplaten wit zijn en zij weet al helemaal niet in welke kleur de opschriften van die nummerplaten zijn (CGVS, p.3). Dat een stadsbewoner nooit op dergelijke zaken zou hebben gelet, is evenmin geloofwaardig."

Dat verzoeker een handelaar was die druk bezig was met zijn zaak en de tijd niet had om zich bezig te houden met alle ontwikkelingen in de stad, en zijn echtgenote zich bezig hield met het huishouden en zich niets aantrok van hetgeen zich in de stad zelf afspeelt op politie en sociaal vlak, kan het manifest gebrek aan kennis over de stad niet verklaren. Verzoeker gaat er overigens verkeerdelijk vanuit dat het gebrek en kennis van zijn echtgenote alleen zou zijn afgeleid uit de vaststelling dat zij geen beschrijving kan geven van de nummerplaten van Herat. Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing toont het tegendeel aan.

2.5. Zo verzoeker argumenteert dat een asielinterview een stressende gebeurtenis is, hij zwaar getraumatiseerd zijn land diende te verlaten na bedreigd te zijn geweest door F. en hij onderweg naar België door Koerden werd aangehouden en alzo gescheiden werd van zijn gezin, wijst de Raad er vooreerst op dat elke asielzoeker onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die hij of zij heeft meegemaakt. Verzoekers relaas en vervolgingsfeiten die betrekking hebben op F. zijn ongeloofwaardig bevonden en hij is er niet in geslaagd de Raad van de waarachtigheid te overtuigen. Wat zijn afkomst uit Herat betreft dient te worden vastgesteld dat zijn gebrek aan kennis over de stad waar hij geboren en getogen is dermate flagrant is, dat dit niet te verklaren is door de traumatische ervaringen die hem zouden zijn overkomen tijdens zijn vlucht. Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel is dat bepaalde ervaringen in iemands leven – zelfs al zijn die van traumatische aard – dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar achteraf een coherente bescherming moet kunnen van geven. De Raad stelt vast dat verzoeker en zijn echtgenote, zoals elke asielzoeker, onder spanning staan, ervaringen hebben meegemaakt die voor hen en het gezin stressend zijn, doch uit niets blijkt dat de medische-psychische situatie van verzoeker en zijn echtgenote van dien aard is dat zij geen, zij het in eenvoudige taal, waar relaas kunnen brengen en zij niet aannemelijk zouden kunnen maken dat zij daadwerkelijk recent afkomstig zijn uit Herat.

2.6. Waar verzoeker zich beroept op het voordeel van de twijfel op basis van art. 4.5 van de Europese kwalificatierichtlijn dient te worden opgemerkt dat dit slechts speelt wanneer na onderzoek van alle elementen het relaas van de aanvrager als waarachtig overkomt en niet in strijd is met algemeen gekende feiten. Het voordeel van de twijfel kan bijgevolg slechts worden verleend indien de Raad overtuigd is van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling afgelegde verklaringen wat, gelet op het voorgaande, niet het geval is.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker beroept zich voor zijn verzoek op subsidiaire bescherming op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas. In acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoont dat hij wordt vervolgd of geviséerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. In zoverre verzoeker de beoordeling van de veiligheidssituatie in Herat betwist, wijst de Raad er vooreerst op dat rekening dient gehouden te worden met de actuele situatie en leest de Raad in de Subject Related Briefing (SRB) van 24 oktober 2011, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, het volgende: *“Op 2 april 2011 was er voor de eerste keer sinds 2009 een gewapende aanval in Herat stad. Volgens ANSO is dit ongebruikelijk en is de stad kalm. Eind mei 2011 gebeurde er in de stad een zwaar incident: een aanval met zelfmoordterroristen op een Italiaanse basis, waarbij vier doden vielen. Dit is echter een geïsoleerd incident. (...) ANSO meldt dat Herat en het omliggende district relatief rustig zijn behoudens af en toe een IED. (...) Er dient ook opgemerkt dat de luchthaven van Herat een flinke passagiersstroom genereert. Niet alleen is er een dagelijkse passage van 150 à 200 personen vanuit Kabul, er wordt ook vanuit andere bestemmingen op gevlogen.”* (adm. doss., stuk 12, *“Subject Related Briefing Afghanistan: Veiligheidssituatie in het westen van Afghanistan: Badghis, Ghor, Herat, Farah, Nimroz”*, van 24 oktober 2011, p. 24-25).

De SRB bestaat uit bronnen die op systematische wijze de veiligheidssituatie in Afghanistan analyseren en gebruikt feitenmateriaal in betrouwbare bronnen als *Pajhwok* en *Quqnoos* als illustratie bij deze analyses. Van alle publieke bronnen blijken UNAMA en ANSO over de meest gedetailleerde analyses te beschikken, en biedt ANSO tweewekelijkse korte analyses aan de hand van rapporten, analyses, conclusies en adviezen die door media, experts, nationale en internationale organisaties gebruikt worden en geciteerd en ook door UNHCR als een betrouwbare en valabele bron worden beschouwd, zoals wordt toegelicht op de pagina's 4 en 5 van de SRB.

Het ambtsbericht dat verzoeker toevoegt is niet van dien aard om deze objectieve informatie te ondergraven, aangezien het document op zeer algemene wijze de veiligheidssituatie in de verschillende provincies behandelt. Hoe dan ook, de volledige paragraaf die door verzoeker wordt geciteerd luidt als volgt: *“Het aantal veiligheidsincidenten is in de provincies Badghis, Herat en Farah toegenomen gedurende de verslagperiode. De provincie Herat is recent instabieler geworden. De Taliban kunnen zich er tamelijk vrij en ongehinderd bewegen en hebben er vijf trainingscentra. De stad Herat is relatief stabiel. De overheid functioneert daar en de bevolking is beter opgeleid dan in andere delen van het land. Het aantal geweldsincidenten in Nimroz is in 2010 afgenomen en in Ghor ongeveer op hetzelfde niveau gebleven als in 2009.”* (Algemeen Ambtsbericht Afghanistan, p. 54) Daarnaast dient te worden opgemerkt dat bijgevoegd ambtsbericht dateert van augustus 2011, terwijl de SRB waarop de commissaris-generaal zich baseert laatst werd geüpdatet in oktober 2011. In de mate verzoeker nog stelt dat er quasi geen vestigingsalternatief is wijst de Raad erop dat dit in casu niet nodig is vermits Herat, waar verzoeker vandaan komt; voldoende veilig is.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut conform artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, §2, b) op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van

artikel 48/4 § 2, b nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Derhalve kan verzoeker niet volstaan met de blote bewering dat hij het slachtoffer zal worden van een onmenselijk of vernederende behandeling en dat een terugkeer bij hem een zodanige psychologische ontreddeering teweeg zal brengen of dat er een afrekening zal plaatsvinden door F.

De Raad wijst tot slot op de uitspraak van het EHRM waarin het Hof oordeelde dat hoewel er sprake is van serieuze mensenrechtenschendingen in Afghanistan, dit niet automatisch leidt tot schending van artikel 3 EVRM (N. v. Zweden (Application no. 23505/09) 20 Juli 2010): *"Whilst being aware of the reports of serious human rights violations in Afghanistan, as set out above, the Court does not find them to be of such a nature as to show, on their own, that there would be a violation of the Convention if the applicant were to return to that country. The Court thus has to establish whether the applicant's personal situation is such that her return to Afghanistan would contravene Article 3 of the Convention."*

2.11. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS